

CHUYẾN DU LỊCH CỦA TƯ ẾCH WICHITA, KANSAS

Mặc dù đã dự định từ tháng 3, nhưng càng đến gần ngày đi nàng Ếch vẫn nôn nao, không ăn(!) ngủ gì được, cho nên khi đến Indiana, Hồng Nhan bắt Ếch lên cân thấy sụt mất 6 pound...

July 1. Khăn gói lên đường tay xách (con vịt quay) nách mang, nàng Ếch sợ chết đói, lo lên tỉnh không có đồ ăn (đúng là nhà quê thứ thiệt..quê) chuẩn bị đủ thứ vậy mà khi đi quên ráo trội, chắc là mình già thiệt rồi.. Gặp nhau tay bắt mặt mừng dù chỉ có bộ “tam sên” là HN, AH, BN, buổi tối ở nhà HN quây tung cái màn chia của hồi môn qua lại, đứa nào cũng có đồ mới hí ha hí hửng, nàng Ếch còn phải lo manicure và pedicure cho HN và AH nữa, các đấng ông chồng thấy chắc phải hết hồn vì cái cảnh làm điệu của các nàng và bày biện tùm lum..may mà chỉ có ông Cần của HN buồn tình đi ngủ sớm để các bà tự do quây! nửa đêm rồi mà các bạn khác cũng háo hức phone hỏi thăm này kia đến gần 2h sáng cả bọn mới chọn mất chút xíu là phải dậy để chuẩn bị anh Cần đưa cả bọn ra phi trường cho kịp chuyến bay tới Los, HN giả bộ bị rịn chia tay ông xã chứ được đi chơi mừng gần chết, mừng tới bỏ quên cái nón hồi nào, ở đâu, cũng không hay.

Khi tới Atlanta, gọi Lâm văn Chung vào phi trường cho các bà thăm một tí, nhưng tội nghiệp anh chàng xin vào gặp mặt không được, đành phone đỡ..ghìên, mà cũng may chứ nếu gặp nhau thì cũng khó xử vì không biết phải chọn ai, vì nói như M Cảnh, “mỗi nàng một vẻ, mười phen vẹn mười..” .

Tiếp tục hành trình, lần này bộ ba Lý toét, Xã xệ và Tư Ếch đại náo CA, tới Los 12h30 trưa, cả bọn tìm đập mạnh (vì từ máy bay đến chỗ lấy hành lý quá xa, chứ không phải cảm động đâu), trên cầu thang máy nhìn xuống đã thấy Lệ Toàn trước tiên, nàng không thay đổi mấy sau bao nhiêu năm không gặp, chỉ có thêm cặp kính trí thức và mái tóc model mà thôi, có thể thi hoa hậu... chứng chạc ! Thu Hương thì cũng còn nét e lệ sụt sùi, ngây thơ vô số tội..vạ, Kiển thì mái tóc vẫn gọn sóng mùa thu và giọng nói nhỏ nhẹ ngàn năm không đổi..., các bạn biết không, tả được 3 nàng bằng văn chương xuất sắc như vậy, nàng Ếch em khoái chí quá cỡ, nói thật từ ngày ở Mỹ tới nay, chưa bao giờ thấy vui như vậy, cảm tưởng như mình không phải ở tuổi 50 và chưa từng vướng bận chuyện chồng con (chứ ai như AH vậy, lúc nào cũng nghĩ tới chồng con dầm dề ...) ..Chờ lấy hành lý lại có thêm 1 chuyện vui của TH, thấy chưa! Đâu phải có mình em Ếch bị “gà mờ” khi chờ lấy hành lý đâu, cả TH ở thành phố mà còn bị “quê” nữa là..bây giờ nàng Ếch đã có kinh nghiệm rồi, nhờ trên vali của em có cái khăn voan của HN (để dành lau nước mắt lúc chia tay ông Cần.. đi chơi) cột cho em hồi năm ngoái khi qua HN chơi lần đầu, cho nên bây giờ hết sợ lộn rồi, cũng nên kể thêm chút chuyện ngoài lề về cái khăn đó, vì mỗi lần HN bỏ chồng đi chơi đều khóc lóc nên ông Cần cảm động quá bèn mua tặng nàng cái khăn thấm lệ, mong rằng về sau nàng sẽ an phận ở nhà, ai dè vì cái tính ham vui nên nàng vẫn còn đi hoài, nên chàng giận quá đem cái khăn đó cột lên vali của Ếch để nàng khỏi đi, khỏi khóc lóc nữa.. nhưng ai dè lần này nàng lại tỉnh bơ ra đi không thèm quẹt nước mắt gì ráo, hồi có đáng được ... cưng không chứ?

Đem hành lý lên xe, Kiển giới thiệu chị Diệp với cả bọn, thấy chị lái xe thật cừ khiến đám con gái phục sát đất và yên tâm giỡn hớt , bắt đầu dành chỗ ngồi um sùm, nhưng khi nghe chỗ tốt thì tiền nhiều, thì đứa nào cũng im re..Theo chương trình đi rước thêm nàng Thủy rôm rã mới đầy xe, được nàng đãi 1 bữa ăn trưa thật hấp dẫn, nào là cơm tấm sườn bì, thịt nướng, chạo tôm, nem nướng ..lại thêm hủ tiếu mì Mỹ tho, đáng yêu nhất là ăn đều chia chác thử qua thử lại có phần cảm động tí xíu. Khi xe đã đồ đầy xăng và người thì no căng bụng, TH và HN mới tức hơi mà xì ra 2 câu thơ con cóc nghe cũng nhớ đời “ mặt nhìn mặt-rõ ràng tám mặt/tay cầm tay- đủ mười sáu tay..” chờ ời ! thơ song thất chớ bộ giỡn sao , Cả bọn lo cười nhắm mắt hả hộng, chỉ có chị Diệp là phải mở mắt để lái xe nên chỉ cười mím chi thôi, những chuyện vui cứ tuôn ra không ngớt, cười như điên và ăn cũng như điên, vì nhờ các bạn tới Los trước đã chuẩn bị sẵn một xe trái cây và quà ăn vặt, phải kể thêm là chưa tới LasVegas đã được coi HN biểu diễn 1 show sexy không kém phần hấp dẫn.., trong khi LVC thì cứ gọi phone trên từng chặng đường theo dõi các bà và xuýt xoa tiếc rẻ này nọ..nếu biết vậy thì ..người ta là FBI (Fbi ai) còn LVC là FBI..thương.

Đã tới LasVegas, trước khi vào thành phố cờ bạc, Ngọc em thấy một bức tranh to tướng chụp cái miệng của 1 người đẹp thì biết ngay các con bạc đã bị ếm tài trước khi vào sòng! Vì vậy nên cảnh giác kéo bị

CHUYẾN DU LỊCH CỦA TƯ ẾCH WICHITA, KANSAS

cháy túi ...,8 nàng chia 2 phòng, bộ ba Tư Ếch, Xã xệ, Lý toét ở chung với TH, bên kia là chị Diệp, Kiển, Thủy rôm, và Lệ Toàn, vừa nóng, vừa mệt đã có chỗ ngã lưng, bốn nàng thay phiên nhau tắm rửa, bày biện chỉ vài phút sau là cái phòng biến thành bãi chiến trường..Tối đó Lâm Ánh Nguyệt tới chơi ở bên phòng của Kiển, cả bọn háo hức kéo qua nhìn bạn hiền lâu lắm mới gặp, AN thay đổi nhận không ra, cũng như Ngọc em vậy, khác lạ nhiều so với hồi đi học, đẹp hơn (không biết có đũa nào mắc ói không vì câu nhận xét này!) AN hoạt bát hơn, có lẽ giống tánh ông xã..Sau khi vợ chồng AN ra về thì cả bọn đi dạo, chụp hình,cuộc chơi khá dài dưới sức nóng 100 độ F làm cả bọn thấm mệt, phải về phòng để dưỡng sức cho ngày mai..

HN thức dậy sớm nhất, mới 4g sáng nàng đã dựng cả đám dậy để đi hồ bơi, mặc dù bên phòng của K vẫn còn say sưa giấc mộng, các nàng diện áo tắm ông ẹo đi tìm cái hồ..hổng biết nó ở đâu, HN gặp 1 ông đi lang thang, mừng quá chạy lại hỏi, ông trả lời xong lật đặt biến mất trong vòng mấy giây, hổng biết có phải dân cờ bạc không chứ sáng sớm mà ra đường gặp gái, lại gái sexy nữa chắc là ông xui tận mạng.. khi đến hồ thì cả bọn mới biết là 8g sáng họ mới mở cửa, quê quá kéo về phòng ..ngủ tiếp! Trời sáng bết, chị Diệp và Thủy rôm đã xuống hồ trước, bốn nàng lại lục đục đi theo, chỉ có HN và chị Diệp biết bơi nên coi bộ thoải mái lắm, còn lại các nàng lo vọc nước ở chỗ cạn mà chờ con chuồn chuồn nào bay qua đừng bắt cần lổ rún cho biết bơi với người ta, dầu sao cũng chụp vài tấm hình mặc áo tắm để mà khoe với các bạn chứ, không biết có ai thấy mắc ói không?

Ngâm nước tới trưa, cả đám về phòng chuẩn bị đi ăn, tính một hồi cuối cùng đến tiệm phở Kim Long ăn món VN, nào phở, bì cuốn, cháo lòng, cháo quẩy..., no nê lại kéo nhau đi dạo Mall, mua sắm, chụp hình, quay phim, TH được dịp quảng cáo bán hàng cho Nordstrom, các bạn được discount nhưng vui vẻ nhất là được món mình yêu thích. Đến buổi ăn tối định ăn qua loa, nhưng rồi cũng thật linh đình, nào Pizza, Mì Ý, meatball, Chinese food...đang ăn thì Dương Minh Cảnh gọi phone hẹn gặp tại K/S (chời ơi !chưa gì đã hẹn ..traí rồi) để TH và HN đi đón MC, cả bọn về phòng để sửa soạn lại dung nhan, MC là một đáng nam nhi .. đẹp trai(?) nên các nàng ríu rít phỏng vấn về đời tư của chàng.. làm chàng bối rối “tại dậy thì muộn chứ bộ”, trước khi ra về còn chụp chung vài tấm hình làm kỷ niệm, anh chàng MC lựa đứng giữa 2 nàng đẹp nhất là HN và AH làm có người ganh tỵ quá cỡ..

Đã sắp tới giờ coi show Jubili, các nàng lo làm điệu đến trễ, mắt coi màn trình diễn đầu tiên làm ai cũng tiếc hùi hụi, vé ngồi ở sát sân khấu nên mọi người có thể nhìn rõ mồn một đoàn vũ công múa làm bụi bay phát phới, lông gà ,lông công, lông ngỗng hay lông gì...không biết , cũng bay phát phới, khiến Ngọc em nhảy mũi quá chừng, may mà ngâm miệng lại chứ nếu không chắc sẽ viêm họng ..hết màn trình diễn rồi mà cả đám vẫn còn ngồi tiếc nuối chưa chịu đi

Chắc tại trời nóng quá, lại lái xe một mình nên chị Diệp than nhức đầu, phải về phòng nghỉ ngơi, còn 7 đũa phải thanh toán 4 ly rượu được khuyến mãi, K, AH, BN chỉ uống nước ngọt để nhường rượu cho bạn (từ tể chưa ?) còn lại 4 nàng lưu linh mạnh ai nấy dzô, HN mới nửa ly đã thấy mặt trời nửa đêm..., TH thì đổ hết vô bụng vì tiếc của, không bỏ bễ ngang cũng bỏ bễ dọc mà, còn lại Thủy rôm và LToàn thì cạn ly chăm phần chăm. Rượu ngà ngà cả bọn kéo nhau vào sông bạc (lúc này đã thành tay ăn chơi sành điệu của Las Vegas, K hướng dẫn HN và Thủy chơi tài xỉu, Ngọc em cũng chạy theo hồi hoài nhưng mà vẫn chậm tiêu quá, buồn tình kiếm LT và AH kéo máy, đứng xớ rớ thấy TH ngồi trước máy mà con mắt lơ lơ nửa tỉnh nửa mê, cái này là tại con ma men nó cờ bạc chứ hổng phải TH... Chơi một hồi cả bọn đóng đủ tiền đốt một bóng đèn xong là về phòng ngủ, LT và HN về trễ hơn 1 tí, 5g sáng đã nghe HN kể lể ầm ỨC định đi tiếp buổi sáng nữa, TH dặn đem chừng 20 đồng thôi, nàng ra đi khi cả bọn ngủ tiếp.. tính là phen này HN dzô mãnh, nào dè nàng bị nướng sạch ...tức quá về ôm rest room tới sáng. CL gọi điện hỏi thăm tin tức, Ngọc em báo cáo tin giật gân sốt dẻo “TH thì rượu chè be bét, còn HN thì cờ bạc thâu đêm suốt sáng” bản tin này chắc sẽ được đăng ở trang bìa của báo lá cải quá !

Trưa nay là sẽ chia tay, phòng Tư Ếch xuống lầu kiểm cà phê để uống, tưởng sáng sớm trời sẽ mát mẻ nên 4 nàng đảo 1 vòng ra ngoài k/s, ai dè vẫn còn nóng quá cỡ, lại chạy về phòng để thu xếp hành trang

CHUYẾN DU LỊCH CỦA TƯ ẾCH WICHITA, KANSAS

cho chuyến đi kế tiếp.. Chia tay không nỡ rời phải không các bạn, Kiển và chị Diệp trở về TX, Lệ Toàn về San Jose, Thủy bay về Los, còn đám Tư Ếch theo TH đi Sacramento cho AH bấm chuông nhà anh Arnold theo lời ủy thác của anh Phay..lúc ngồi yên trên máy bay, Ngọc có cảm giác như bị hút hổng trong lòng, nao nao nhớ những ngày giờ vui vẻ qua thật nhanh, chưa đủ hết bạn bè mà đã vui như thế...4 đứa thay phiên nhau nhắc nhở kể lể đứa này đứa nọ.. Ngọc nhớ Thủy rôm rỏi nói câu “ngộ ái nị, nị không ái ngộ, thì ngộ ái ngại, ngộ ái nị mà nị không ái ngộ thì ngộ ôm đại..” ai người Quảng nghe Thủy nói chắc phải hoảng hồn luôn. Đám tư Ếch bây giờ phải đeo dính TH, vì chị Đ và K đã về, phải nói là nhờ 2 người đó nên Ngọc mới có dịp đi Las Vegas, đây là đoạn hồi ức tốt đẹp nhất, vui nhất của mình từ ngày ở Mỹ, hy vọng lần tới đừng ai bỏ sót tên Ngọc trong danh sách du hí nhe..

Màn 2 cảnh 2 bắt đầu khi xuống tới Sacramento, Anh Cường của TH rước 4 người đẹp về dinh, trên đường ghé ngoài farm mua strawberries tươi, cà chua, dưa leo và mướp.. TP Sacto trông thật hiền hoà và yên tĩnh so với Las nóng bỏng, anh Cường đã chuẩn bị đủ các món để nấu bún bò Huế, AH và HN chạy xuống bếp để học nghề của TH, còn Ngọc em thì riệu quá nên lên giường niệm “mới mua” của TH mà đánh một giấc quá đã..

Hôm nay là July 4, anh Cường chở cả đám đi coi bắn pháo bông, trong khi ngồi chờ thấy HN ngủ gục mà thương, chắc là mơ về Indiana nên giật mình thức dậy chụp mấy tấm hình bắn pháo bông đem về cho con coi, phải nói là chưa bao giờ thấy cảnh bắn pháo bông rõ ràng và tuyệt đẹp như vậy, thật là ...tốn tiền lắm ha.. nhưng có lẽ tuyệt nhất là về nhà thưởng thức nồi bún bò Huế của TH.. Trên cả tuyệt vời!, Ngọc hỏi 2 nàng học nghề của TH được chưa, đứa này chỉ đứa kia.. hình như.. thì.. là.. mà... Ôi rõ ràng là 2 nhỏ này lo cười mà quên hết, còn đồ thừa TH dấu nghề, tội nghiệp cho oan Thị Mầu, bèn đuổi 2 nhỏ đi ngủ để Ngọc ở lại coi TH làm bánh, lục đục tới khuya mới lên ngủ sau. Sáng sớm Ngọc bị một đống đồ trên người nên thức giấc.. không biết con nào nó cắn tao?” HN chọc “con nào ở trong phòng mà cắn BN thì chắc nó phải đi kiếm ông Cường!” mới sáng đã cười no bụng..

Tiếp tục chương trình là cả bọn tới nhà cô Lê ở Pittsburg, tuy nhiên cũng không quên đưa AH đi thăm thủ đô của Sacramento để chụp vài tấm hình làm kỷ niệm, nói AH chứ thật ra HN và BN chụp nhiều nhất..Anh Cường và TH mượn đồ bó hoa và chai rượu mang tặng cô Lê để hấp hồn trên xe xem cũng tình tứ chán..Tới nhà cô cũng hơn 2g, cả bọn tấm tắc khen nhà cô xinh xắn, có rất nhiều cây kiểng, cây ăn trái làm đứa nào cũng thích, nhưng khoái khẩu nhất là mấy món ăn mà cô Lê đãi cả bọn, ngon ơi là ngon! Thầy cũng về trong giờ lunch để gặp đám học trò bé bỏng của vợ mình(nhưng không dè nhìn mặt thấy còn già hơn vợ mình!) mà quả thật cô Lê bây giờ còn trẻ và đẹp lắm, lâu ngày mới có dịp gặp, cô trò kể lể tâm sự đầy vơi..Cô rất mừng khi thấy tụi mình tới thăm, cô còn ký tặng mỗi đứa tập thơ “Gió thổi phương nào” làm các em cảm động rung rinh nước mắt..tí nữa là Ngọc quên anh chàng DMC đẹp trai, cô đơn, chữa vợ cũng đến từ SanJose, báo hại mấy nàng lại dành nhau đứng kể chàng chụp hình lần nữa (chắc trong bụng chàng mừng rơn). No bụng rồi mà về vẫn còn tiếc xin Cô “to go”, cô gói thêm bánh thực linh và mút tằm ruột để cả bọn ăn dọc đường..Chia tay thật là buồn, cô ôm mỗi đứa để hôn, nước mắt cô ứa ra, chợt HN hỏi “em có hơi nước mắt không cô?” làm cả bọn phì cười quên khóc. Lên xe, thấy mấy túi đồ ăn của cô làm em chạnh lòng ửng khẩu “Sao mà em nhớ cô lắm lắm/nhớ xứng bánh bèo, nhớ nem nướng, nhớ đĩa rau tươi/nhớ chả giò chiên, nhớ dưa hấu ngọt ngào/ Sao mà nhớ...em nhớ cô lắm lắm..” Cô mà đọc bài thơ con cóc của em, nghi là lần sau có in tập thơ mới, chắc cô phải chứa 1 trang cho bài thơ này quá.

Anh Cường vì chở mấy người đẹp trên xe nên bị yếu tim chạy lạc đường, cũng may phát hiện ra được nên vòng trở lại kịp, tới cầu Golden Gate, ai cũng hăm hở chụp hình quay phim, nhưng chỉ có HN chụp được mấy tấm hình thành phố ẩn hiện trong sương mù mà anh Cường nói rất ít khi thấy, làm nàng thêm khoái chí, khí hậu ở cầu thật lạnh, may mà ai cũng có áo jacket, nếu không chắc đánh bò cạp..Qua cầu đi vào San Francisco, tới Crooked Road cả đám xuống đi bộ, TH rủ tới trước cửa rào “nhà TH” để chụp hình lấy le..lại thăm thành La Mã, phố Nhật, chạy ngang phố Tàu mua vịt quay..các nàng thì mua đồ đặc linh kinh, HN khoái nhất là mua dừa Nhật, chắc đem về để chơi đánh dừa với anh Cấn.

CHUYẾN DU LỊCH CỦA TƯ ẾCH WICHITA, KANSAS

Hết một ngày rong chơi cả đám về nhà TH làm thêm một chầu bún bò canh bụng rồi lăn ra ngủ, ôi buổi tối thần tiên sau chuyến đi mệt nhoài, đũa nào cũng say sưa giấc mộng..

Sáng hôm sau đám Tư Ếch tiếp tục chuẩn bị hành lý cho một chuyến ngao du cuối của chương trình, TH chở cả bọn ra phi trường, anh Cường không hiểu nuối tiếc cái gì mà chưa chịu đi làm, cứ đi ra đi vô quên cái này cái nọ, đã vậy còn nói. “sao các bà làm tui bịn rịn quá”thiệt cảm động hết sức,BN nói chắc tại chưa ôm nên chưa chịu đi, mượn dịp này anh Cường ôm từ giã các nàng sau khi TH cho phép ôm mỗi người chỉ được 1 cái thôi,nói vậy chứ lòng nàng cũng xốn xang lắm, nên khi thấy BN ôm hơi lâu, nàng la toáng lên..”tao thấy Bích Ngọc ôm tới 1 cái rưỡi lận..” Nhỏ quỷ ! làm giật cả mình, tưởng TH cận thị lâu năm , ai dè mắt còn sáng chán..!Trước khi ra phi trường cả bọn phải chụp hình chung với... Luckie của TH, nó là con chó có nét mặt nhìn cũng ngây thơ..vô số tội không kém gì chủ của nó, ngày đầu tiên đến nhà , nó chạy ra mừng và lăn xả vào mọi người làm chủ nhà (anh Cường) phải phát cho mọi người cây Lint Roller để lăn lông chó ra, nó có vẻ thương AH nhiều nhất nên AH rất thích ôm con chó Luckie...Rồi cũng phải chia tay, 3 nàng lên đường mà cứ tiếc đồ ăn còn trong tủ TH, HN gọi d/t réo “ê, còn bánh bèo của cô cho nữa”...TH nói sẽ đem lên, vậy mà giờ chót thì ..cả bọn bay mất rồi !

Trở lại Los lần này, có vợ chồng Hồng Thái đi đón cũng thật linh đình, vì trên xe đã chuẩn bị đủ thứ bánh trái, nước uống, hôm nay HT đãi bún nước lèo ST, HT chở cả bọn ra chợ của nàng và thăm tiệm nệm của Thái kể bên, HN mở hàng mua cho ông xã tấm nệm làm quà, sau đó về nhà Hồng để nàng trở tài nấu nướng, cả bọn cũng không quên mua vài tờ vé số để tìm vận may..Trong lúc nấu nướng cả đám cũng thử bánh bao nhân Lạp xưởng và thịt xá xíu của chị Cúc thật đặc biệt, chiều tối hôm đó Thủy ròm và Thẩm cũng đến chung vui và thưởng thức món bún quế hương của HT, Thủy ròm còn mang theo 2 cây bánh pía từ VN để làm quà, sau nhiều ngày ăn đủ thứ món thì món bún nước Lèo của ST được hoan nghênh và tiêu thụ mạnh nhất (hỏi Thẩm biết liền)

Tối đó cả bọn lại có tiết mục ra biển để ...run chơi, HT chạy xe dẫn đường như thế nào mà Thủy ròm chạy theo sau muốn hút hơi..mấy ngày ở Las Vegas và Sacramento nóng bức, tối nay được lạnh tí xíu mà các nàng run lập cập..chỉ có vợ chồng HT là ấm thôi ! vậy mà HT còn rủ đi ăn kem, BN chịu chơi không từ chối, các nàng khác thì chịu phép, lạnh đủ rồi , về nhà để ..đắp mền. Thái cấp phép cho Hồng được ngủ chung với 3 nàng Tư Ếch để tâm sự loài chim biển, tuy nhiên đến hơn 12g là phải ngủ để chuẩn bị cho chương trình ngày mai là sáng sớm đi đón cháu của AH tới làm tài xế cho cả đám đi thăm chị AH, gọi là cháu ai dè thấy mặt cháu ...già cỡ tui mình, anh Ngẫu thật đúng giờ để có thể đưa 3 nàng đi được nhiều chỗ.. đi thăm chế Hai của AH, nhân tiện ghé nhà anh Ngẫu chơi, cả bọn ra sau vườn hái táo ăn dòn quá cỡ, sau đó anh còn đưa các nàng đi Outlet Store để mua sắm, HN mê dạo shopping đến nỗi anh Ngẫu chạy về nhà cả tiếng đồng hồ trở lại mà vẫn chưa xong...sự nhiệt tình của anh làm vợ anh ngạc nhiên, bởi vì mấy lần đi với vợ anh rất ..lười, HN nói phen này coi chừng anh phải lấy mo cau bó đít rồi..Mua sắm đã đời cả bọn đói quá , anh Ngẫu rủ đi ăn soup và salad ở tiệm Mỹ, ăn nhẹ nhưng rất ngon miệng.Tiếp theo là đi Phước Lộc Thọ, lúc này ăn no rồi Hn và BN ngồi sau ngủ gà ngủ gật, chỉ còn AH ngồi nói chuyện anh Ngẫu để động viên tinh thần tài xế.

...

Đưa 3 nàng tới PLT, anh N phải tìm chỗ để nghỉ ngơi vì nhức đầu, cả đám lại shop tiếp, đến chừng xong chạy ra thì bác tài đã move xe đâu mất, ba nàng gọi phone tìm lum, đứng xách đồ đạc linh kinh, bơ vợ giữa chợ ...trời, may đâu anh Ngẫu chạy tới , cả bọn mừng quá chừng (tí xíu nữa là lên đài phát thanh tìm ..già đi lạc!), anh Ngẫu lại chở đến tiệm cắt tóc Tiffany của Trang, trước thăm cháu , sau thay đổi hình dạng để về nhà hù anh Phay..xong xuôi anh lại chở các nàng đi ăn tối, món cá nướng quá ư là hấp dẫn, nhưng vì không có đặt bàn trước nên phải ngồi chờ cả tiếng đồng hồ mới được ăn, ba nàng ăn không e lệ sụi sụi gì cả, đến nỗi chung quanh ai cũng nhìn nhưng các nàng tỉnh bơ. Ăn xong vẫn chưa thỏa mãn, còn muốn chạy ra sau đình ăn cấp nghề ..nướng cá, nhưng để gì!..Anh Ngẫu đưa các nàng trở lại nhà Hồng Thái, nhưng một rắc rối nhỏ là khi đi vợ anh có dặn mua bánh mì thịt, do bận đưa đón các nàng

CHUYẾN DU LỊCH CỦA TƯ ẾCH WICHITA, KANSAS

quá trẻ nên không còn tiệm nào bán, thương anh lặn lội thân... cò cả ngày nay để phục vụ 3 nàng du hí, sợ anh về bị bà xã hành hạ nên cả bọn mua mấy đĩa bánh ngọt làm quà cho anh Ngẫu được nhẹ tội! Ấy náy chả biết gì hơn là thank you so much, lần sau ..dám nữa không thôi, í lộn, thôi không dám nữa. Ở nhà HT chuẩn bị vịt nấu chao, nhưng đĩa nào cũng no cứng bụng, đành hoãn lại mai tính, nồi nước lèo vẫn còn, chàng Thái ráng ăn cho hết nên sáng hôm sau bị bao tử hành.. (được dịp nhõm nhẽo với dzợ, khoái ha) nhưng vẫn theo chương trình là cả bọn tới nhà Cẩm Nhung, có thêm vợ chồng anh Ngẫu, chị Cúc, anh Bình và Thắm, lại có cả chị Ngọc Thủy đến chung vui và hát tặng cho các em nghe bài ca con cá mà anh Bình rất thích, giọng chị hát thật hay, thật ra đó là bài “quan họ đi xa”, chị hứa sẽ gửi tặng mỗi đĩa 1CD làm kỷ niệm, nhưng BN về nhà đã lâu mà trông hoài không biết con cá của chị lội tới đâu rồi, hay là bị anh Bình nhà mình đem chưng trong một bữa tiệc tối tại nhà hàng hồng chừng.. Bọn bè đến đông vui, CN đãi khách quý bằng trái lê thơm, khoai lang tím, cho mấy nhõ này ăn sinh bụng chơi, lại còn thêm nước mát Artiso nữa chứ, à quên chị Nhung nhà mình còn chỉ cho HN với Thắm nấu cơm bằng gạo gì đó mà ăn với ... xì dầu rất ngon, CN bây giờ là bà nội trợ đảm đang, dọn dẹp nhà cửa sạch sẽ, lo cho chồng con chu đáo, chứ không giống như ngày xưa có kẻ hầu người hạ đâu nhé (chỉ có cái tánh dữ như ..bà chẳng là vẫn còn y chang như cũ)

Anh Bình và Thắm đãi khách tối nay, trước khi đến nhà hàng Thái chờ đám Tư Ếch đi mua bánh mì và vài cây chả để làm quà mang về, sắp hàng mua bánh cũng thật là vất vả, không biết ngon dở thế nào mà mắt cả tiếng đồng hồ, kế tiếp là ghé thăm nhà Thắm cho biết, cũng ăn uống lật vật, có thêm món bánh bao chỉ của anh Ngẫu đem tới, ăn không hết AH còn bị bắt buộc “to go” nữa chứ. Rồi nhà Thắm là đến nhà Tuyết Hạnh, lần này cũng có Thủy ròm, may là buổi chiều hơi mát, nếu không chắc là HN sẽ nhảy xuống hồ tắm nhà Hạnh bơi cho đã.., BN thì khoái leo lên hàng rào nhà Hạnh để hái trộm mấy trái peaches của hàng xóm, mà công nhận đồ ăn trộm ngon hơn đồ mua ngoài chợ.

Cuối cùng cả bọn cũng có mặt tại nhà hàng Tàu gọi là “Lobsters King”, bữa tiệc rất ư là thịnh soạn, có món đặc biệt là cơm rang cá mặn, coi bộ Thủy nhà ta hảo lắm lắm, cả bọn ăn không cần khách sáo, chỉ có Hạnh là nhỏ nhẹ “thực như ..miu”, may là có nhiều món ăn nên không sợ các bạn xì hết phần.

Sau mấy chục năm gặp lại bọn bè xưa, nhìn ai cũng đẹp ..lão, toàn là ..người mẫu của HD chứ bộ, mọi người đều nồng nhiệt, chân tình với nhau, khiến cho buổi gặp gỡ càng thêm thân mật ấm cúng, tiệc tan chia tay ôm nhau từ giã, đĩa nào cũng bịn rịn, mong mỗi sẽ có cơ hội để họp mặt bọn bè thêm vài lần nữa.. Đêm nay ngủ ở nhà Hồng Thái, 4 bà thức trò chuyện mãi không thôi, gọi phone về Chuôn ở ST để báo cáo tình hình thời sự, HT kiểm soát nói “để tao chạy vô phòng canh chừng, sợ Thái ngủ quên trễ giờ tụi bây”, BN biết ý mà còn nói.. “đầu hôm thì ngủ với tụi tao, nửa đêm chạy đầu mất còn giả bộ..”

Sáng AH dậy sớm nhất, gọi cả bọn chuẩn bị... hồi hương về với chồng con mong đợi, đi thì nhẹ mà về sao nặng quá (đồ cũng nặng mà lòng cũng nặng) tới Indiana thì hành lý bị lạc mất ..BN phải ngủ lại nhà HN thêm 1 đêm nữa (vẫn còn tiếc hay sao vậy?), thấy cảnh đoàn viên của 2 nàng khi gặp ông xã mới cảm động đây, anh Phay thì khen AH đẹp ra, còn anh Cẩn thì khen HN ... mập ra, ngồi trên xe chưa về tới nhà thì HN đã bàn tiếp chương trình cho chuyến đi tới.. Vợ chồng AH vội vã về ngay vì chặng đường còn 3 giờ lái xe, có lẽ nàng sẽ nghỉ xả hơi thêm 1 tuần nữa để ở nhà hủ hí với chồng, bù lại khoảng thời gian xa vắng, còn HN hôm sau đã đi làm, 10 giờ thì về đưa BN ra phi trường lần nữa, mấy ngày qua ồn ào vui vẻ quá, nên khi về một mình thì cảm thấy buồn, nhưng chỉ buồn một chút xíu thôi hà, vì tương lai tụi mình còn có chương trình mới, có cơ hội để gặp lại nhau mà, phải không các bạn?

Ghi lại cảm nhận buồn vui của BN về chuyến đi này, dĩ nhiên là vui từ đầu đến cuối, có thể khi các bạn đọc được mấy trang này thì mọi chuyện đều nguội ngất hết rồi, nhưng mà chắc chắn một điều nó sẽ luôn mới mẻ trong ký ức của chúng ta, kỷ niệm về bọn bè sẽ luôn thân thiết như từ mấy chục năm nay, cho dù thời gian qua đi và đĩa nào cũng già khú đế...miễn còn gặp là còn vui các bạn hén!